

Den kiedsom Vinter gik sin Gang

Mel: fra Sperontes:
Singende Muse an der Pleisse, Leipzig, 1736,
Tekst: Ambrosius Stub (1705-58)
Sats: Jørgen Graven Nielsen, 2019

Sopran

1. Den kied - som Vin - ter gik sin Gang, Den Dag saa kort, den Nat saa lang For -
2. Ak, see et - me - get yn - digt Syn Paa Sko - vens grøn - ne Øy - en - bryn! Den
3. Saa er da - Him - mel, Jord og Vand Op - mun - tret ved min Ska - ber - mand; Jeg

Alt

1. Den kied - som Vin - ter gik sin Gang, Den Dag saa kort, den Nat saa lang
2. Do - do...
3. Saa er da Him - mel, Jord og Vand, Op - mun - tret ved min Ska - ber - mand;

Tenor

1. Den kied - som Vin - ter gik sin Gang, Den Dag saa kort, den Nat saa lang For -
2. Do - do...
3. Saa er da Him - mel, Jord og Vand Op - mun - tret ved min Ska - ber - mand; Jeg

Bas

1. Den Vin - ter gik sin Gang, Den Dag saa kort, den Nat saa lang For -
2. Do - do...
3. Saa er da Jord og Vand Op - mun - tret ved min Ska - ber - mand; Jeg

5

S

1. an - drer sig Saa lem - pe - lig; Den bar - ske Vind, den mør - ke Skye Maae flye; Vor
2. høy - e Top Skal klæ - des op, Og Vaa - ren pyn - ter Bø - gen ud Til Brud. Naar
3. gik om - kring Blant tu - sind Ting, Guds For - syn spo - res ved en - hver I - sær. Be -

A

1. dy - dy dy - dy dy - dy-dy-dy-dy-dy bar - ske Vind, den Skye Maae flye; Vor
3. dy - dy dy - dy dy - dy-dy-dy-dy-dy For - syn spo - res hver I - sær. Be -

T

1. an - drer sig Saa lem - pe - lig; Den bar - ske Vind, den Skye Maae flye;
3. gik om - kring Blant tu - sind Ting, Guds For - syn spo - res hver I - sær.

B

1. an - drer sig Saa lem - pe - lig; Den bar - ske Vind, den Skye Maae flye;
3. gik om - kring Blant tu - sind Ting, Guds For - syn spo - res hver I - sær.

9

S
1. Kak - kel - Ovn saa ee - ne staaer, Og hver Dags Kol - de - Sy - ge faaer, Den
2. Soe - len bræn - der, som en Glød, Og stik - ker Ild i Barm og Skiød, Da
3. kym - ret Siel, saa seer du dog, At Al - ting staaer i Her - rens Bog! I

A
1. Kak - kel - Ovn saa ee - ne staaer, dy - dy - dy - dy dy - dy - dy Den
3. kym - ret Siel, saa seer du dog, dy - dy - dy - dy dy - dy - dy I

T
8
1. Dy - dy - dy dy - dy - dy dy - dy - dy Og hver Dags Kol - de - Sy - ge faaer.
3. Dy - dy - dy dy - dy - dy dy - dy - dy At al - ting staaer i Her - rens Bog!

B
1. Du - - - du - - - du - - - du -
3. Du - - - du - - - du - - - du -

13

S
1. tyk - ke Vams, den foe - ret Dragt Er alt hengt hen og reent for - agt, Og
2. har man jo bag hvert et Blad Ab - skon - sel for sin mat - te Rad; Her
3. hvor det gaer, saa veed jeg grant, Mit Navn staaer teg - net der - i - blant; Gud

A
1. tyk - ke Vams, den foe - ret Dragt Er alt hengt hen og reent for - agt, Og
3. hvor det gaer, saa veed jeg grant, Mit Navn staaer teg - net der - i - blant; Gud

T
8
1. tyk - ke Vams, den foe - ret Dragt Er alt hengt hen og reent for - agt, Og
3. hvor det gaer, saa veed jeg grant, Mit Navn staaer teg - net der - i - blant; Gud

B
1. du - - - du - - - du - - - du - - - du - - - du - - - du - - - Og
3. du - - - du - - - du - - - du - - - du - - - du - - - Gud

17 *poco rit.* *a tempo*

S
1. Muf - fen er til - li - ge gjeamt Og glemt; Man fryg - ter ey, at Snee og Slud Skal mø - de dem, som
2. sma - ger Thee og et Glas Viin Fra Rhin. I - mid - ler - tiid man faaer at see Et ret - na - tur - ligt
3. kom - mer vist min Tarv i - hu End - nu. Han ram - mer nok den ret - te Tiid, Da Him - len den skal

A
1. Muf - fen er hen - gjeamt Og glemt; Man fryg - ter ey, at Snee og Slud Skal mø - de dem, som
3. kom - mer vist i - hu End - nu. Han ram - mer nok den ret - te Tiid, Da Him - len den skal

T
1. Muf - fen er hen - gjeamt Og glemt; Man fryg - ter ey, at Snee og Slud Skal mø - de dem, som
3. kom - mer vist i - hu End - nu. Han ram - mer nok den ret - te Tiid, Da Him - len den skal

B
1. Muf - fen er hen - gjeamt Og glemt; Man fryg - ter Snee og Slud Skal mø - de dem, som
3. kom - mer vist i - hu End - nu. Han ram - mer ret - te Tiid, Da Him - len den skal

22 *rit.*

S
1. vil gaae ud; Thi lad os gaae At sku - e paa, Hvor smukt Na - tu - ren sig be - teer Og leer.
2. As - sem - blee: Hver Fugl har spendt Sit In - stru - ment, De ra - ske Dyr vil dand - se net Og let.
3. bli - ve - bliid; Jeg tør maa - skee Vel faae at see Min Vin - ter bli - ve til en Vaar I Aar.

A
1. vil gaae ud; dy - dy dy - dy dy - dy - dy - dy - dy smukt sig be - teer Og leer.
3. bli - ve - bliid; dy - dy dy - dy dy - dy - dy - dy - dy Vin - ter til Vaar I Aar.

T
1. vil gaae ud; Thi lad os gaae At sku - e paa, Hvor smukt Na - tu - ren - teer Og leer.
3. bli - ve bliid; Jeg tør maa - skee Vel faae at see Min Vin - ter bli - ve - Vaar I Aar.

B
1. vil gaae ud; Thi lad os gaae At sku - e paa, Hvor smukt sig be - teer Og leer.
3. bli - ve - bliid; Jeg tør maa - skee Vel faae at see Min Vin - ter til Vaar i Aar.

Prøveeksemplar - Kun til Studierbrug

Oprindelig tekst:

1. Den kiedsom Vinter gik sin Gang,
Den Dag saa kort, den Nat saa lang
Forandrer sig
Saa lempelig;
Den barske Vind, den mørke Skye
Maae flye;
Vor Kakkel-Ovn saa eene staaer,
Og hver Dags Kolde-Syge faaer.
Den tykke Vams, den foeret Dragt
Er alt hengt hen og reent foragt,
Og Muffen er tillige giemt
Og glemt;
Man frygter ey, at Sne og Slud
Skal møde dem, som vil gaae ud;
Thi lad os gaae
At skue paa,
Hvor smukt Naturen sig beteer
Og leer.

2. Ak see, hvor pyntet Soelen gaer,
Med lange Straaler i sit Haar;
Den varme Krands
Er rette Kands
For alle Ting, som nu maa grye
Paa nye;
Det klare, lyse Himmelblaae
Er værd at kaste Øye paa;
See Fuglene i Flokke-Tal,
Luftens viide Sommer-Sal
De holde snart hvert Øieblik
Musik;
De kappes daglig, to og to,
At bygge, hvor de best kan boe;
Her flyver een
Jo med sin Green,
En anden sanker Haar og Straae
Saa smaae.

3. Ak see, hvor tegner Marken vel
For Bonden, heele Verdens Trel!
Han leer, fordi
Hans Slaverie
Skal endes med sin Frugtbarhed
I Fred.
Hist gaaer de kaade Lam i fleng
Og spøge i den grønne Eng;
De knæle med en Hiertens Lyst
For Moders mælkefulde Bryst;
De qvægner ved den søde Taar,
De faaer.
Hist yogter Hyrden Qvæg og Korn;
Et Hunde-Biæl, en Lyd af Horn
Er ald hans Spil;
Men hører til,
Hvor smukt den Skov ham svare maa
Derpaa.

4. Ak, see et meget yndigt Syn
Paa Skovens grønne Øyenbryn!
Den høye Top
Skal klædes op,
Og Vaaren pynter Bøgen ud
Til Brud.
Naar Soelen brænder, som en Glød,
Og stikker Ild i Barm og Skiød,
Da har man jo bag hvert et Blad
Abskonsel for sin matte Rad;
Her smager Thee og et Glas Viin
Fra Rhin.
Imidlertid man faaer at see
Et ret naturligt Assemblee:
Hver Fugl har spendt
Sit Instrument,
De raske Dyr vil dandse net
Og let.

5. Ak see, hvor speyle-klar og glat
Den Søe dog er i lave sat;
Det er jo, som
At Solen kom
Kun for at see sit Skilderie
Deri.
Den Fisk, som stak i Dynd og Skarn,
Og slap fra Frost og Fange-Garn,
Han faaer nu atter Moed og Liv,
Og spøger frit i Rør og Siv;
See hist, hvor stolt hans Finner gaer,
Og slaar.
Nu lirrer Frøen med sin Mund
Imod den søvnig Aften-Stund.
Jeg tænker paa
Mit Hviile-Straae,
Og ender min Spadsere-Gang
I Sang.

6. Saa er da Himmel, Jord og Vand
Opmuntret ved min Skabermænd;
Jeg gik omkring
Blant tusind Ting,
Guds Forsyn spores ved enhver
Især.
Bekymret Siel, saa seer du dog,
At Alting staaer i Herrens Bog!
I hvor det gaaer, saa veed jeg grant,
Mit Navn staaer tegnet deriblant;
Gud kommer vist min Tarv ihu
Endnu.
Han rammer nok den rette Tiid,
Da Himlen den skal blive bliid;
Jeg tør maaskee
Vel faae at see
Min Vinter blive til en Vaar
I Aar.